

Ben Aynı Zamanda Bir Nihilistim

Renzo Novatore

21 Mayıs 1920

İçindekiler

I	3
II	3
III	3
IV	3
V	4
VI	4

I

Ben bireyciyim çünkü anarşistim; anarşistim çünkü nihilistim. Ama nihilizmi de kendime göre anlıyorum...

Nordik ya da Doğulu olması, tarihsel, politik, pratik bir geleneğe ya da teorik, felsefi, ruhani, entelektüel bir geleneğe sahip olup olmaması umurumda değil. Kendime nihilist diyorum çünkü nihilizmin *olumsuzlama* anlamına geldiğini biliyorum.

Her toplumun, her kültün, her kuralın ve her dinin olumsuzlanması. Ama ben Nirvana'yı arzulamıyorum, Schopenhauer'in umutsuz ve güçsüz kötümserliğini arzuladığımdan daha fazla, ki bu yaşamın kendisinden şiddetle vazgeçmekten daha kötü bir şeydir. Benimki coşkulu ve dionysosvari bir kötümserlik, yaşamsal coşkumu alevlendiren, her türlü teorik, bilimsel ya da ahlaki hapishaneyle alay eden bir alev gibi.

Eğer kendime bireyci bir anarşist, bir ikonoklast ve bir nihilist diyorsam, bunun nedeni tam da bu sıfatlarda, taşan bir nehir gibi, granit bir kayaya çarpıp parçalanana ve dağılana kadar, hendekleri ve çitleri hızla süpürerek genişlemek isteyen kasıtlı ve pervasız bireyselliğimin en yüksek ve en eksiksiz ifadesinin bulunduğu inanmamdır. Hayattan vazgeçmiyorum. Onu yüceltiyorum ve şarkısını söylüyorum.

II

Acı ve kederden başka bir şey olmadığını düşündüğü için hayattan vazgeçen ve kendini öldürecek kahramanca cesareti kendinde bulamayan herkes —bana göre— grotesk bir pozcu ve çaresiz bir insandır; tıpkı kutsal mutluluk ağacının tüm maymunların az ya da çok yakın bir gelecekte üzerine tırmanabilecekleri çarpık bir bitki olduğuna ve o zaman acının gölgesinin gerçek İyi'nin fosforlu havai fişekleri tarafından uzaklaştırılacağına inanan birinin acınacak derecede aşağılık bir varlık olması gibi...

III

Hayat — benim için — ne iyi ne de kötüdür, ne bir teori ne de bir fikirdir. Hayat bir gerçekliktir ve hayatın gerçekliği savaştır. Doğuştan savaşçı olan biri için hayat bir neşe pınarıdır, diğerleri içinse sadece aşağılanma ve keder pınarıdır. Artık hayattan kaygısız bir neşe talep etmiyorum. Bana bunu veremezdi ve ergenlik çağım geçtiğine göre artık onunla ne yapacağımı bilemezdim...

Bunun yerine, bana yenilginin kederli spazmlarını ve zaferin şehvetli heyecanlarını tattıran savaşın sapkın neşesini vermesini talep ediyorum.

Çamurda mağlup ya da güneşte muzaffer, hayatın şarkısını söylüyorum ve onu seviyorum!

Asi ruhum için savaş dışında bir huzur yoktur, tıpkı serseri, olumsuzlayıcı zihnim için yaşama ve sevinme kapasitemin sınır tanımayan olumlamasından daha büyük bir mutluluk olmadığı gibi. Her yenilğim bana sadece yeni bir zaferin senfonik başlangıcı olarak hizmet eder.

IV

Aydınlığa çıktığım günden itibaren —şu anda detaylarına girmek istemediğim bir tesadüf sonucu— kendi *İyiliğimi* ve kendi *Kötülüğümü* yanımda taşıdım.

Anlamı: sevincim ve üzüntüm, hala embriyo halinde. Her ikisi de zaman yolunda benimle birlikte ilerledi. Neşeyi ne kadar yoğun hissedersen, kederi o kadar derinden anladım. Birini bastırmadan diğerini bastıramazsınız.

Şimdi kapıyı kırdım ve Sfenks'in bilmecesini ortaya çıkardım. Neşe ve keder, hayatın neşeyle sarhoş olduğu iki likördür sadece. Bu nedenle, yaşamın artık çiçeklerin açmadığı, yemyeşil meyvelerin olgunlaşmadığı sefil ve korkutucu bir çöl olduğu doğru değildir.

Ve tüm kederlerin en güçlüsü, güçlü bir insanı kendi bireyselliğinin bilinçli ve trajik bir şekilde parçalanmasına sürükleyen keder bile, yalnızca sanatın ve güzelliğin güçlü bir tezahürüdür.

Ve nihai ideal aleve doğru yükselmek ve yeninin sonsuz ateşinde dağılmak için çokluğun sınırlı dünyasının tüm kristalleşmiş gerçekliğini parçalayan ve süpüren suçun göz kamaştırıcı ışınlarıyla evrensel insan akımına yeniden döner.

V

Özgür kişinin kedere karşı isyanı, daha yoğun ve daha büyük bir sevinç için samimi, tutkulu bir arzudur sadece. Ama en büyük sevinç ona kendini ancak en derin kederin aynasında gösterebilir ve daha sonra onunla engin bir barbar kucaklaşmada birleşebilir. Ve bu engin ve verimli kucaklaşmadan, güçlü olanın daha yüksek gülümsemesi doğar, çatışmanın ortasında hayata en gürültülü marşını söylerken.

Küçümseme ve hor görmeden, irade ve kudretten örülmüş bir marş. Mezarların üzerinde parlayan güneşin ışığında titreşen ve zonklayan bir marş, hiçliği canlandıran ve onu sesle dolduran bir marş.

VI

Sokrates'in ölümü metanetle kabul eden köle ruhu ve Diyojen'in yaşamı alaycı bir şekilde kabul eden özgür ruhu üzerinde, yeni hayallerin kutsal olmayan ezicisinin, her ahlaki dünyanın radikal yok edicisinin dans ettiği zafer gökkuşağı yükselir. Güneşin muhteşem fosforlu ışıkları arasında yükseklerde dans eden özgür olandır.

Ve kasvetli karanlığın devasa bulutları, ışığı görmesini engellemek ve yolunu kesmek için bataklık uçurumlarından yükseldiğinde, Browning'inin¹ atışlarıyla yolu açar ya da otoriter fantezisinin aleviyle rotalarını durdurur ve onları ayaklarının dibinde mütevazı köleler olarak boyun eğmeye zorlar.

Ancak yalnızca yıkımın ikonoklastik öfkesini bilen ve uygulayan kişi özgürlükten doğan neşeye, kederle döllenmiş o eşsiz özgürlüğe sahip olabilir. İç dünyanın gerçekliğinin zaferi için dış dünyanın gerçekliğine karşı ayaklanıyorum.

Ben'in zaferi için toplumu reddediyorum. Her kuralın, her geleneğin, her ahlakın istikrarını, her iradi içgüdünün, her özgür duygusallığın, her tutkunun ve her fantezinin olumlaması için reddediyorum. Her görevle ve her hakla alay ediyorum, böylece özgür iradenin şarkısını söyleyebiliyorum.

Şu anda iyiliğimin ve kötülüğümün tadını çıkarmak ve acı çekmek için geleceği küçümsüyorum. İnsanlığı küçümsüyorum çünkü o benim insanlığım değil. Tiranlardan nefret ediyorum ve kölelerden tiksiniyorum. Dayanışma istemiyorum ve buna izin vermiyorum, çünkü bunun yeni bir zincir olduğuna inanıyorum ve Ibsen'le birlikte en yalnız olanın en güçlü olan olduğuna inanıyorum. Bu benim Nihilizimim. Benim için hayat, keder ve acının kanayan elleriyle yazılmış kahramanca bir neşe ve sapkınlık şiirinden ya da trajik bir sanat ve güzellik rüyasından başka bir şey değildir!

¹ O dönemlerde anarşistler arasında popüler olan bir tabanca.

Posia

Renzo Novatore
Ben Aynı Zamanda Bir Nihilistim
21 Mayıs 1920

<https://heimatloskultu.wordpress.com/2024/02/06/ben-ayni-zamanda-bir-nihilistim-renzo-novatore/>,
<https://lib.anarhija.net/library/renzo-novatore-i-am-also-a-nihilist>

edu.wll.im